

когѣто кьдѣ това чѣдо на-
исцѣленіе то кѣше по мно-
гѣ ѿ четъридесе годины.

23 И като ги пѣстѣха дой-
доха при свой те си, и ка-
заха имъ що имъ рекоха
архїерей те и старци те.

24 И Ѡни като чѣха. Еди-
нодѣшнѣ вдигнаха гласъ кѣ
Бгѣ, и рекоха: ѿ Владыко,
ты Бже който си сотворилъ
неко то и земаѣта и море
то, и сичко то што е въ
нихъ:

25 (Ты) който си рѣкълъ
(съ Дхѣ стѣго) чрезъ оу-
ста та на Давїда (отца
нашегѣ) рака твоегѣ: за-
що пзыци те се возмѣтиха,
и народи те преговориша
празны (ракоты);

26 Застанаха (на грѣдѣ)
царове те зѣмни, и князи
те се сокраха на кѣпѣ на
вржхъ Господа, и на вржхъ
Хрѣта неговъ.

27 Защо то войстиннѣ се
сокраха въ тоа градъ на
вржхъ стѣго сына твоегѣ
Иисуса, когѣто си помазълъ.
и Ирѣдъ и Понтїйскїи Пи-
латъ, съ пзычници те и съ
народатъ Израилевъ,

28 Да сотворатъ Ѡнова,
што е предопредѣлила
твоя та рѣка и твоя со-
вѣтъ да кѣде.

29 И сегѣ, Гдѣи, погледни
на нихни те заплашованїа,
и даи (на насъ) твоя те ра-

кѣ да говориме со всѣкое
дерзновенїе слово то твое,

30 Когѣто простѣрашъ рѣ-
ка та си на исцѣленїа, и
да кѣватъ знаменїа и чѣ-
деса съ имѣто на стѣгѣ сы-
на твоегѣ Иисуса.

31 И като се помолїха, по-
трѣсесе мѣсто то гдѣто кѣха
собрани: и испланихасе сич-
ки те съ Дхѣ стѣго, и про-
повѣдоваха слово то Бже
дерзновеннѣ.

32 И на-народатъ който
кѣше повѣрѣвалъ кѣше сѣра-
цѣ то и дѣла та една: и
никой не говореше нешо ѿ
стока та си да е негово, но
бѣше имъ сичко Ѡвѣщо.

33 И съ голема сила сви-
дѣтелствѣваха апѣстоли те
воскресенїе то на Господа
Иисуса Хрѣта: и голема кла-
годакъ кѣше на сички те
нихъ.

34 Защо то никой не бѣше
сиромѣхъ въ нихъ: понеже
който кѣха господаре на-
мѣста или на-кѣщи, про-
даваха ги, и приносѣха цѣ-
на та на-продѣдени те.

35 И тѣраха (а) при носѣ
те апѣстолски: и давашесе
на секого што мѣ потребѣ-
ваше.

36 И Иова, който кѣше на-
реченъ ѿ апѣстоли те Варна-
ва, коѣто ще да се рече, сынъ
на оутѣшенїе то, и кѣше
левитъ, рѣдомъ Купранинъ,